

1. KAŻĄCY (9) *part praes act*

a *pochylone*.

sg m G kążąc(e)go (1). ◊ A kążącego (7); -ého (1), -(e)go (6). ◊ G a. A kążąc(e)go (1).

Sł stp s.v. kazać, Cn, Linde brak.

Imiesłów od „kazać”: mówiący (9) :

każący o czym (1): musi twoje lifty czytać/ ciebie o twej rzeczy długo kążącego/ á czáfem thež báiącego słuchác *GroicPorz* f.

a. *Głoszący słowo boże; wygłaszający kazanie* (8) : vbořtvo dobrowolné wefolo nieffemrżätz cirpieli/ bo słýřfeli miřtrza kážącego Blogořlawienij vbodzy duchem *OpecŻyw* 59v; *WróbŻořt* tt3v; *LibMal* 1554/189v; Raz w Rzymie pielgrzymowie obcy/ y inego ięzyká/ ná miłościwym lećie bęďący/ słucháiąc iego kazánia/ powiádáli iřz go kážącego rozumieli. *SkarŻyw* 545, 545 [2 r.]; *SkarKaz* 243b.

każący na co (1): Słýřzałem miniřtrá iednego kážącego ná tę Ewángelią/ iřz Luter vczynił cudo wielkie *SkarKaz* 418b.

Synonim: mówiący.

Cf **KAZAĆ**